

Stevig plan moet discussie over lichte kalveren voorgoed de wereld uithelpen

Een plek voor ieder kalf

Zo vaak als mogelijk een nuttige eindbestemming voor het nuchtere kalf. Dat is de insteek van het plan dat NZO, LTO, de vleeskalverhouderij (SBK) en Vee & Logistiek Nederland vorige week presenteerden. De oplossing voor te lichte kalveren is nabij.

tekst **Tijmen van Zessen**

De toegenomen omvang van de Nederlandse veestapel zorgde de afgelopen maanden voor een erg hoog aanbod van (lichte) kalveren. Na berichtgeving in diverse media over het euthaniseren van te lichte kalveren kwam de discussie over een oplossing in een stroomversnelling.

Vorige week was er witte rook. Na maandenlang gezamenlijk overleg kwamen NZO, LTO, de vleeskalverhouderij (SBK)

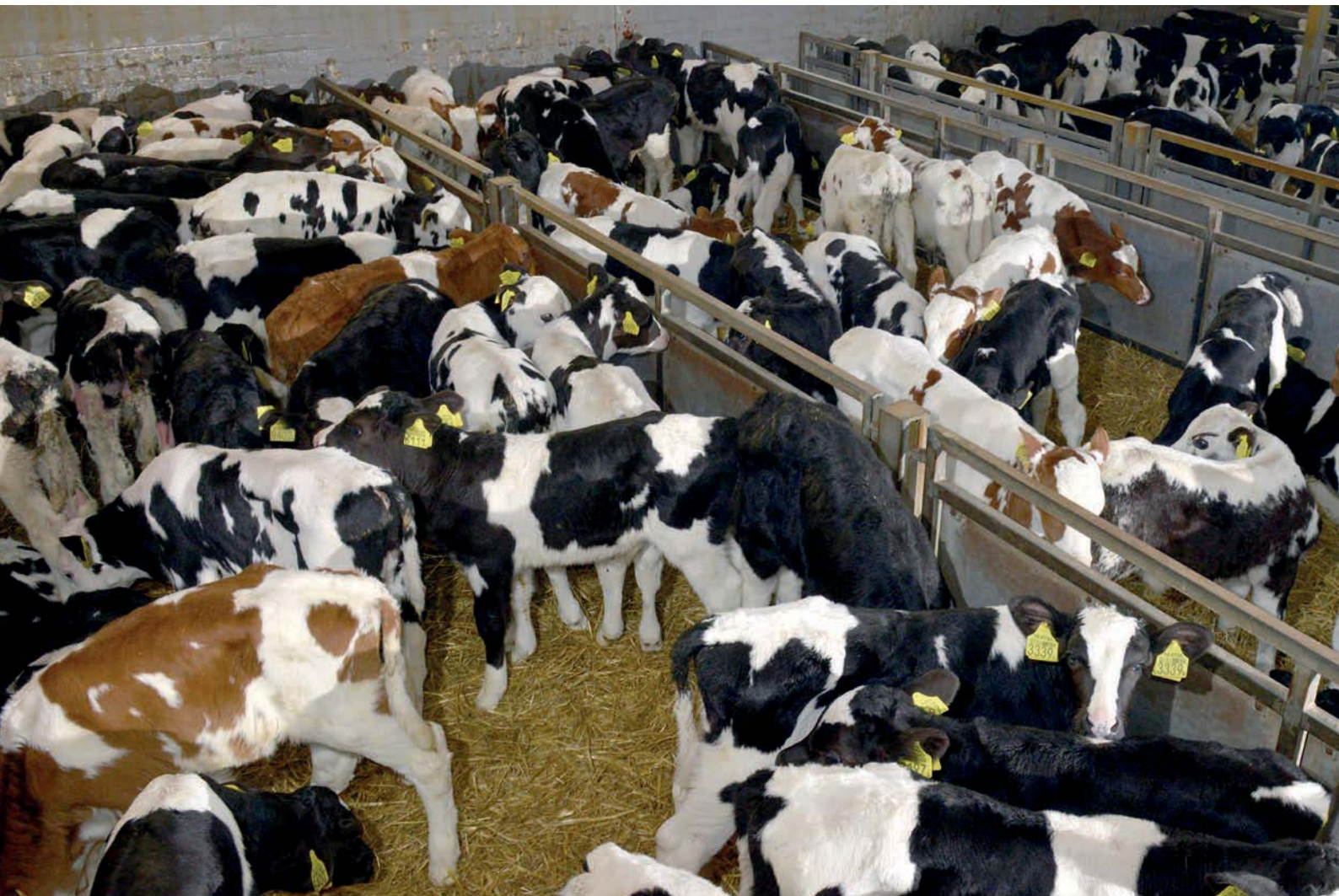
en Vee & Logistiek Nederland met een plan van aanpak. Het plan gaat van start onder de naam 'Vitaal, gezond en duurzaam kalf'. Centraal staat een 'kalfvolgsysteem' (kvs) waarmee informatie wordt uitgewisseld tussen de melkveehouder en de kalverhouderij. Met dit computerprogramma zijn alle kalveren te volgen, van dracht tot slacht.

'In eerste instantie geeft het kvs een beeld van waar het kalf is geweest, hoe

Toon van Hoof: 'We moeten kalveren afleveren waar onze afnemer blij van wordt'

lang het onderweg was en met welk transportmiddel', vertelt Toon van Hoof, woordvoerder namens de samenwerkende partijen. 'Naarmate het systeem zich verder doorontwikkelt, wisselt het kennis uit over de prestaties van de kalveren op de kalverhouderij.'

Oplossing voor te licht kalf is dichtbij, overleg is nog gaande

Het sluitstuk van het plan van aanpak 'Vitaal, gezond en duurzaam kalf' staat nog open. Er moet nog een antwoord komen op de cruciale vraag wat er met kalveren gebeurt die ook na de verlengde zorgperiode nog te mager en te licht zijn (lichter dan 36 kilo). De samenwerkende partijen overleggen momenteel met de NVWA welke optie de meest geschikte is.

Ze werken aan een pilot om de mogelijke oplossing zorgvuldig te toetsen. Voor de pilot is een fonds opgericht waaruit de kosten voor de regeling worden vergoed. Het gaat dan vooral om schadeloosstelling van de verzamelcentra die de kalveren naar hun eindbestemming brengen. Voor de melkveehouder betekent dit dat het kalf zonder vergoeding het erf ver-

laat. De veehouder betaalt nog een vergoeding voor het niet geschikte kalf. De uitvoering van het fonds voor te lichte kalveren ligt bij ZuivelNL. Via de heffingen van ZuivelNL betaalt elke melkveehouder dus mee aan de regeling. Veehouders die relatief veel kalveren te licht met de handel meegeven, krijgen nog een factuur voor de meerkosten.

De opzet van het plan is volgens Van Hoof dat elke schakel er een voordeel uithaalt. 'De melkveehouder wil graag een nuttige eindbestemming voor zijn kalf, de handelaar wil tevreden klanten en afnemers, de kalverhouder wil meer weerbare en vitale kalveren.'

Niemand blij met slechte cijfers

Het plan moet melkveehouders vooral bewust maken van de resultaten die hun kalveren neerzetten, er gaan geen sancties van uit. 'Het is van belang dat we kalveren afleveren waar onze afnemers blij van worden. Als je ziet dat jouw kal-

veren niet meekunnen, dan doet dat iets met je. Niemand houdt van slechte cijfers. En er zit gewoon verschil tussen bedrijven', stelt Van Hoof. Hij vertrouwt erop dat de 'beroepstrots' voor 99,9 procent van de bedrijven voldoende effect sorteert en leidt tot gedragsverandering. Het gaat dan met name om de biestvoorziening.

Bijscholing voor de handelaar

De kalverhandelaar krijgt een belangrijke adviserende rol. Hij kan in overleg met de melkveehouder besluiten dat het kalf wat langer blijft. In het plan van aanpak staat dit deftig omschreven als 'de verlengde zorgperiode'. Blijkt het kalf na twintig dagen nog steeds het gewenste streefgewicht (36 kilo) niet te halen, dan krijgt het kalf een andere bestemming. Het overleg hierover is nog gaande (zie kader).

Om het vakmanschap van de handelaar te borgen volgt hij elke vijf jaar een bijscholing. Bovendien mogen alleen gecertificeerde handelaren voortaan nog kalveren ophalen. Dat wil zeggen dat de handelaar geregistreerd staat bij Vee & Logistiek Nederland. 'Het is de bedoeling dat alle verzamelde kalveren worden gevolgd via het kalfvolgsysteem. Het beheer daarvan ligt bij Vee & Logistiek Nederland', benadrukt Van Hoof.

Gegevens uitwisselen belangrijk

Kalverhouders moeten aan een tienpuntenplan gaan werken. Hierin maakt de sector onder meer werk van hygiëne, voeding en van de temperatuur in de huisvesting. 'Ik denk dat daar wel begrip voor is', vertelt Bert Eggens, technisch manager vleeskalverhouderij bij Denka-vit. 'Als een hygiënesluis bvd-type 2 buiten je bedrijf houdt, dan ga je daar als kalverhouder wel serieus over nadenken. Je zult toch een bepaalde barrière

moeten instellen op je bedrijf.' Eggens is een warm voorstander van de gegevensuitwisseling die tot stand moet komen met het kalfvolgsysteem. 'Voor ons als kalverhouders is het heel belangrijk dat we meer achtergrondinformatie van het kalf hebben. Stel dat een kalf op het melkveebedrijf antibiotica kreeg vanwege een navelontsteking en dat het nog verder behandeld moet worden op de kalverhouderij, dan is het voor ons heel nuttig te weten waarmee het kalf is behandeld.'

Onvoldoende biest

De gegevensuitwisseling is volgens Eggens ook nuttig voor melkveebedrijven. Als een melkveehouder inzicht heeft in de groei of de uitval van zijn afgeleverde kalveren, dan kan hij die informatie gebruiken om aan verbetering te werken, zowel wat betreft de kwaliteit van de af te leveren stierkalveren, als bij de opfok van zijn vaarskalveren. 'Er zijn echt verbeterlagen mogelijk', stelt Eggens. 'Vaak is de biestvoorziening cruciaal. Het komt nog te vaak voor dat kalveren onvoldoende biest krijgen. En welke voeding krijgt het kalf verder: kunstmelk of koemelk? En wat voor koemelk?'

Bert Eggens is ervan overtuigd dat als de opfok op melkveebedrijven in orde is, er nauwelijks nog kalveren lichter dan 36 kilo zullen overblijven. 'Je moet het wel heel erg slecht voor elkaar hebben wil je dat niet redden, ik denk dat de discussie over deze categorie kalveren dan ook zwaar overtrokken is.'

Bovendien, zo meent Eggens, kan het antibioticagebruik op de kalverhouderij ook fors omlaag als de kalveren vitaler en gezonder arriveren. 'De kalverhouderij is eigenlijk een onderdeel van de melkveehouderij. Ik zie die als één geheel. Uiteindelijk gaat het om diergezondheid en antibioticareductie. Beide sectoren hebben daar een gezamenlijke verantwoordelijkheid.' |

Alle kalveren worden voortaan gevolgd via een 'kalfvolgsysteem'